

Sygn. akt II K 789/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Monika Malanowska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Zuzanny Cupryk

po rozpoznaniu dnia 09 maja 2016 r. , 13 czerwca 2016 r. , 22 sierpnia 2016 r. , 03 października 2016 r. i 14 listopada 2016 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

Ł. K. , s. S. i B. z d. G. , ur. dnia (...) w W. ,

oskarżonego o to, że :

w dniu 04 marca 2013 r. w W. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej , wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami , doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób , iż działając w imieniu założonego w tym celu podmiotu gospodarczego (...) K. Ł. z/s w J. ul. (...) , który nigdy nie rozpoczął prowadzenia faktycznej działalności gospodarczej , zawarł z (...) S.A. umowę leasingu samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) NR VIN (...) , rok produkcji 2010 o wartości 135.999,99 zł a następnie odebrał ten samochód będący przedmiotem leasingu , wprowadzając w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków w/w umowy , przy czym czynu tego dopuścili się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne ,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

1. Oskarżonego Ł. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. z zw. 64 § 1 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada na oskarżonego Ł. K. obowiązek częściowego naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz (...) S.A. w W. kwoty 10000 zł (dziesięć tysięcy złotych) ;
3. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata B. B. (2) kwotę 929,88 zł (dziewięćset dwadzieścia dziewięć złotych osiemdziesiąt osiem groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego Ł. K. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu w postępowaniu sądowym ;
4. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata R. J. kwotę 369 zł (trzysta sześćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego Ł. K. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu w postępowaniu przygotowawczym ;
5. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego Ł. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 789/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W lutym 2013 r. oskarżony Ł. K. spotkał w centrum W. dwóch nieustalonych mężczyzn którzy zaproponowali mu udział w wyłudzeniu samochodu na szkodę firmy leasingowej , który miał zostać wzięty w leasing przez fikcyjną firmę założoną przez oskarżonego Ł. K. . Oskarżony Ł. K. zgodził się założyć firmę i zawrzeć umowę leasingu tego samochodu ponieważ potrzebował pieniędzy , które głównie przeznaczał na alkohol .

W dniu 19 lutego 2013 r. oskarżony Ł. K. udał się do Urzędu Gminy w J. gdzie złożył wniosek o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej firmy (...) z/s w J. ul. (...). Pracownik Urzędu Gminy w J. J. W. wylegitymowała oskarżonego Ł. K. przed złożeniem wniosku na podstawie dowodu osobistego . Następnie oskarżony Ł. K. po złożeniu wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności w obecności J. W. własnoręcznym podpisem potwierdził przyjęcie wniosku na potwierdzeniu przyjęcia wniosku z dnia 19 lutego 2013 r. (k. 36) . Podczas składnia tego wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej firmy (...) z/s w J. ul. (...) oskarżony Ł. K. był trzeźwy .

Po założeniu firmy nieustalone osoby współdziałające z oskarżonym Ł. K. znalazły w firmie (...) Sp. z o.o. w O. w jej oddziale w W. przy ul. (...) samochód marki D. (...) o nr rej. (...) NR VIN (...) , rok produkcji 2010 , który miał być przedmiotem leasingu .

Następnie w dniu 28 lutego 2013 r. oskarżony Ł. K. udał się do Centrum Handlowego (...) w W. przy ul. (...) gdzie w biurze pośrednictwa zawierania umów leasingowych złożył uproszczony wniosek leasingowy o zawarcie umowy leasingu operacyjnego dotyczącego samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) NR VIN (...) z (...) S.A. we W. . Oskarżony Ł. K. sam złożył ten wniosek w biurze pośrednictwa leasingowego i w obecności pracownika tego biura A. K. złożył na tym wniosku podpis (k. 62) . Następnie oskarżony po wstępnej weryfikacji wniosku uproszczonego złożył wniosek leasingu operacyjnego nr (...) o zawarcie umowy leasingu operacyjnego dotyczącego samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) NR VIN (...) z (...) S.A. we W. (k. 59-61) . Oskarżony Ł. K. ponownie w obecności pracownika tego biura A. K. złożył na tym wniosku leasingu operacyjnego nr (...) podpis. Podczas składnia tych wniosków oskarżony był w sam oraz był trzeźwy .

(...) S.A. we W. w dniu 04 marca 2013 r. zawarła Umowę Leasingu Operacyjnego nr (...) z (...) K. Ł. z/s w J. ul. (...) gdzie przedmiotem leasingu był samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) NR VIN (...) wartości brutto 135.999,99 zł (k. 56-58) . W dniu 08 marca 2013 r. oskarżony Ł. K. ponownie sam przyjechał do biura pośrednictwa zawierania umów leasingowych w Centrum Handlowym (...) w W. przy ul. (...) gdzie w obecności pracownika tego biura A. K. podpisał Umowę Leasingu Operacyjnego nr (...) (k. 56- 58) i Harmonogram (...) do Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...) (k. 63) . Podczas podpisywania tych dokumentów oskarżony Ł. K. był w sam oraz był trzeźwy.

Z treści Harmonogramu (...) do Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...) wynikało iż czynsz zerowy jaki należy uiścić przed wydaniem przedmiotu leasingu to kwota 27200 zł , zaś miesięczna rata płatna do 4 każdego miesiąca przez okres 83 miesięcy to 1668,92 zł (k. 63) .

Po zawarciu Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...) współdziałający z oskarżonym Ł. K. nieustalone osoby przelały na konto (...) S.A. we W. kwotę 27200 zł tytułem wpłaty czynszu zerowego , co było warunkiem odbioru przedmiotu leasingu samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) NR VIN (...) z (...) Sp. z o.o. w O. z jej oddziału w W. przy ul. (...) , gdyż w dniu 08 marca 2013 r. spółka ta wystawiła fakturę VAT NR (...) na kwotę brutto 135.999,99 zł płatną do dnia 15 marca 2013 r. .

W dniu 14 marca 2013 r. oskarżony Ł. K. , po wpłacie przez współdziałające z nim nieustalone osoby kwoty 27200 zł na konto (...) S.A. we W. tytułem czynszu zerowego wynikającego z Harmonogramu Finansowania Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...) i przelania przez (...) S.A. we W. pozostałej kwoty wynikającej z faktury VAT NR (...) Sp. z o.o. w O. , udał się po raz trzeci do biura pośrednictwa zawierania umów leasingowych w Centrum Handlowego (...) w W. przy

ul. (...), gdzie w obecności pracownika tego biura A. K. podpisał Protokół zdawczo – odbiorczy do Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...) (k. 64). Podpisanie tego protokołu przez oskarżonego Ł. K. i odbiór dowodu rejestracyjnego nr (...) oraz tablic rejestracyjnych o wyróżniku (...) umożliwiło odbiór przedmiotu leasingu samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) NR VIN (...) z (...) Sp. z o.o. w O. z jej oddziału w W. przy ul. (...). Podczas podpisywania tego dokumentu i odbioru tablic rejestracyjnych i dowodu rejestracyjnego oskarżony Ł. K. był w sam oraz był trzeźwy.

Następnie oskarżony Ł. K. przekazał protokół zdawczo – odbiorczy do Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...), dowód rejestracyjny nr (...) oraz tablic rejestracyjnych o wyróżniku (...) współdziałającym z nim nieustaloną osobą. Następnie jedna z tych osób udała się do oddziału (...) Sp. z o.o. w O. w W. przy ul. (...) i po okazaniu protokołu zdawczo – odbiorczy do Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...), dowód rejestracyjny nr (...) oraz tablic rejestracyjnych o wyróżniku (...) pracownikowi tego oddziału i po sprawdzeniu przez niego czy została uiszczona cała kwota za ten samochód, odebrała samochód marki D. (...) o nr rej. (...).

Oskarżony Ł. K. otrzymał od tych nieustalonych osób za przekazanie im samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) alkohol i nieustaloną kwotę pieniędzy.

Oskarżony Ł. K. nie spłacił żadnej raty z tytułu leasingu operacyjnego tego samochodu, gdyż firma (...) z/s w J. ul. (...) która założył była firmą fikcyjną i nie prowadziła żadnej działalności gospodarczej, zaś oskarżonego jako osobę bezrobotną nie posiadającą żadnego majątku oraz nie miał zamiaru płacić rat leasingowych w kwocie 1668,92 zł, gdyż wiedział że jakkolwiek egzekucja komornicza wobec niego będzie bezskuteczna.

W dniu 21 maja 2013 r. (...) S.A. we W. wypowiedziało (...) K. Ł. z/s w J. ul. (...) Umowę Leasingu Operacyjnego nr (...). Oskarżony Ł. K. nie zwrócił przedmiotu leasingu - samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) o wartości 135.999,99 zł, który przekazał współdziałającym z nim nieustaloną osobą, powodując straty w kwocie 135.999,99 zł na s. (...) S.A. we W..

Z sprawozdania z przeprowadzonych badań identyfikacyjnych podpisów z dnia 20 lipca 2014 r. sporządzonej przez biegłego z zakresu badania dokumentów J. G. (1) wynika że podpisy o brzmieniu (...) na Umowie Leasingu Operacyjnego nr (...) z dnia 04 marca 2013 r., Harmonogramie Finansowym do Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...) z dnia 04 marca 2013 r., Protokole zdawczo-odbiorczym do Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...) z dnia 04 marca 2013 r., wniosku leasingu operacyjnego nr (...) zostały nakreślone przez oskarżonego Ł. K., którego wzory podpisów przedstawiono do ekspertyzy grafonostycznej (k. 113-123).

Wyrokiem z dnia 12 czerwca 2006 r. sygn. akt. II K 75/06 Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny skazał oskarżonego Ł. K. za czyn z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności (k. 489). Oskarżony Ł. K. odbywał karę pozbawienia wolności orzeczoną tym wyrokiem między innymi w okresie od 03 września 2007 r. do 24 kwietnia 2009 r. (k. 489).

Oskarżony Ł. K. ma ukończone 30 lat, jest kawalerem, jest bezrobotnym, obecnie odbywa karę pozbawienia wolności, był wielokrotnie karany (k. 441), nie był leczony psychiatrycznie był leczony odwykowe. Jednak z opinii sądowno psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 13 stycznia 2015 r. (234-240) wynika iż stan psychiczny oskarżonego Ł. K. odnośnie zarzucanego mu czynu nie ograniczał, ani nie znosił jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony Ł. K. może brać udział w postępowaniu karnym w toku którego jego poczytalność nie budzi wątpliwości.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów: częściowo wyjaśnień oskarżonego Ł. K. (k. 192 i k. 429), zeznań świadków: J. W. (k. 30 v i k. 450), K. K. (1) (86-87 i k. 450 - 451), J. G. (2) (k. 73v i k. 510), A. K. (k. 48 i k. 510-511) i K. K. (2) (k. 3 i k. 531), załącznika do zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 8-18), wniosku o wydanie dowodu osobistego (k. 28-29), pisma (...) S.A. (k. 34), pisma UG w J. (k. 35), wniosku (...) 1 potwierdzenia przyjęcia wniosku (k. 36), notatki urzędowej (k. 44), dokumentacji z (...) S.A. (k. 55-71), faktury VAT (k. 75), notatki urzędowej (k. 80, k. 82 i k. 93), opinia biegłego z zakresu badania dokumentów (k. 113-123), odpisu wyroku (k. 136-139), karty karnej (k. 146-147), pisma Wydziału ds. Przestępczości (...) (k. 158-160), opinii

psychologicznej (k. 231-233), opinii sądowo-psychiatryczna (k. 234-240), notatki urzędowej (k. 271), karty karnej (k. 381-382), informacji z systemu (...) (k. 405), karty karnej (k. 441) i informacji z systemu (...) (k. 481-508).

Oskarżony Ł. K. stanął pod zarzutami , iż : w dniu 04 marca 2013 r. w W. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej , wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami , doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób , iż działając w imieniu założonego w tym celu podmiotu gospodarczego (...) K. Ł. z/s w J. ul. (...) , który nigdy nie rozpoczął prowadzenia faktycznej działalności gospodarczej , zawarł z (...) S.A. umowę leasingu samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) NR VIN (...) , rok produkcji 2010 o wartości 135.999,99 zł a następnie odebrał ten samochód będący przedmiotem leasingu , wprowadzając w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków w/w umowy , przy czym czynu tego dopuścili się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne to jest popełnienia czynu art. 286 § 1 k.k. zw. z art. 64 § 1 k.k.

Oskarżony Ł. K. w postępowaniu przygotowawczym (k. 192) przyznał iż to on podpisał wszystkie dokumenty , jednak stwierdził iż nie wiedział co podpisuje . Oskarżony Ł. K. wyjaśnił iż on nie odbierał tego samochodu i nawet go nie widział . Wszystkie dokumenty podpisał w domu albo w biurze leasingodawcy . Oskarżony Ł. K. opisał w swoich wyjaśnieniach iż w W. w centrum na przystanku 509 podeszło do niego dwóch mężczyzn i zapytali go czy nie chce zarobić parę groszy . Osoby te stwierdziły iż nie będzie miał z tego powodu żadnych problemów , tylko że „wejdzie mu komornik” . Te osoby załatwiły za niego wszystkie dokumenty i kupili mu parę piw i dali 100 zł .

Na rozprawie przed Sądem oskarżony Ł. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 429) . Oskarżony Ł. K. wyjaśnił iż nie pamięta w jakich okolicznościach założył firmę i w jakich okolicznościach wziął ten samochód w leasing . Stwierdził iż podpisywał jakieś dokumenty , jednak nie był informowany jakie będą tego konsekwencje przez osoby które dały mu te dokumenty do podpisu . Oskarżony Ł. K. stwierdził iż nie wie co go skłoniło aby wziąć z leasingu ten samochód , jednak powodem był alkohol . Nigdy nie widział tego samochodu i nie był informowany że będzie spłacał raty za ten samochód . Nie wiedział iż podpisywanie takich dokumentów jest przestępstwem , zaś za ich podpisanie nie dostał żadnych pieniędzy tylko alkohol w postaci 3 butelek wódki . Oskarżony przyznał iż był w biurze firmy leasingowej , ale dokładnie tego nie pamięta , bo był pijany . Nie pamięta również okoliczności założenia przez siebie firmy , załatwiał jakieś sprawy w Urzędzie Gminy w J. ale wtedy był trzeźwy (k. 429) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego Ł. K. w niewielkim zakresie w którym przyznał iż to on podpisał wszystkie dokumenty związane z założeniem przez siebie firmy oraz wszystkie dokumenty związane z leasingiem . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego Ł. K. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : J. W. (k. 30 v i k. 450) i A. K. (k. 48 i k. 510-511) oraz z opinią biegłego z zakresu badania dokumentów J. G. (1) (k. 113-123) .

Sąd nie dał w pozostałym zakresie wiary wyjaśnieniom oskarżonego Ł. K. jako niejasnych , nielogicznych , wewnętrznie sprzeczne i nakierowane na pomniejszenie swojej winy. Należy wskazać iż twierdzenia oskarżonego iż nie pamięta w jakich okolicznościach założył firmę , w jakich okolicznościach podpisał dokumenty związane z zawarciem umowy leasingu i że nie wiedział co podpisuje gdyż był pijany oraz że nie wiedział iż będzie musiał spłacać raty leasingowe za ten samochód nie znalazły potwierdzenia w materiale dowodowym zebranym w niniejszej sprawie . Należy wskazać iż z zeznań świadka A. K. - osoby która zajmowała się formalnościami związanymi z wnioskiem leasingowym złożonym przez oskarżonego wynika iż oskarżony Ł. K. przyszedł do biura mieszczącego się w CH P. w W. przy ul. (...) , sam i był schludnie ubrany i trzeźwy . Następnie po wylegitymowaniu dowodem osobistym stwierdził jego tożsamość (k. 48) . Należy ponadto zauważyć iż oskarżony Ł. K. był w biurze pośrednictwa leasingowego mieszczącym się w CH P. w W. przy ul. (...) co najmniej 3 razy w dniu 28 lutego 2013 r. (gdy złożył wnioski o zawarcie umowy leasingu operacyjnego dotyczącego samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) NR VIN (...) z (...) S.A. we W. – k. 59-61 i k. 62) , w dniu 08 marca 2013 r. (gdy podpisał Umowę Leasingu Operacyjnego nr (...) - k. 56-58 oraz Harmonogramu (...) do Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...) - k. 63) oraz w dniu 14 marca 2013 r. (gdy podpisał Protokół zdawczo – odbiorczy do Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...) – k. 64) . Fakt ten wynika wprost z sprawozdania z przeprowadzonych badań identyfikacyjnych podpisów z dnia 20 lipca 2014 r. sporządzonej przez biegłego z zakresu badania dokumentów J. G.

(1) . Należy wskazać iż z sprawozdania z przeprowadzonych badań identyfikacyjnych podpisów z wynika że podpisy o brzmieniu (...) na Umowie Leasingu Operacyjnego nr (...) z dnia 04 marca 2013 r. , Harmonogramie Finansowym do Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...) z dnia 04 marca 2013 r., Protokole zdawczo-odbiorczym do Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...) z dnia 04 marca 2013 r., wniosku leasingu operacyjnego nr (...) zostały nakreślone przez oskarżonego Ł. K. , którego wzory podpisów przedstawiono do ekspertyzy grafognostycznej (k. 113-123) . Tym samym twierdzenie oskarżonego Ł. K. iż tylko raz był w biurze leasingowym by podpisać dokumenty dotyczące umowy leasingowej i wtedy był w stanie nietrzeźwości i nie wiedział co podpisuje są nieprawdziwe . Dodatkowo oskarżony Ł. K. będąc trzeźwy w dniu w 19 lutego 2013 r. udał się do Urzędu Gminy w J. gdzie złożył wniosek o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej - (...) K. Ł. z/s w J. ul. (...). Przy składaniu tego wniosku pracownik Urzędu Gminy w J. J. W. wylegitymowała oskarżonego Ł. K. na podstawie dowodu osobistego . Następnie oskarżony Ł. K. po złożeniu wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności w obecności J. W. własnoręcznie podpisał przyjęcie wniosku na potwierdzeniu przyjęcia wniosku z dnia 19 lutego 2013 r. (k. 36) . Fakt ten wynika wprost z zeznań świadka J. W. (k. 30 v i k. 450) . Nie można więc przyjąć by oskarżony Ł. K. zakładając działalność gospodarczą , mimo iż nie miał zamiaru prowadzić żadnej działalności gospodarczej , a następnie zawierając umowę leasingu operacyjnego której przedmiotem był samochód marki D. (...) o nr rej. (...) o wartości 135999,99 zł który przekazuje następnie współdziałającym z nim nieustaloną osobą , nie ma świadomości iż popełnia przestępstwo . Twierdzenia oskarżonego iż nie miał świadomości iż będzie musiał płacić raty leasingu za przedmiotowy samochód są nielogiczne i wewnętrznie sprzeczne , zwłaszcza że w postępowaniu przygotowawczym przyznał w swoich wyjaśnieniach iż nieustalone osoby w którymi współdziałał informowały go że w związku tą umową leasingu „wejdzie mu komornik” (k. 192) . Ponadto należy zauważyć iż każdy logicznie myślący człowiek który zdecydował się zawrzeć umowę leasingu wie że będzie musiał spłacać raty leasingowe . Oskarżony Ł. K. jako osoba bezrobotna nie osiągająca żadnego dochodu , która nie miała zamiaru prowadzić żadnej działalności gospodarczej, wiedział doskonale przed założeniem swojej firmy iż nie będzie w stanie spłacać żadnych rat leasingowych , zaś jego firma ma tylko posłużyć do wyłudzenia przedmiotowego samochodu na szkodę firmy leasingowej . Należy wskazać iż oskarżony Ł. K. podpisał Umowę Leasingu Operacyjnego nr (...) z dnia 04 marca 2013 r. oraz Harmonogram (...) do Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...) z dnia 04 marca 2013 r. którego wynikała wysokość miesięcznych rat leasingu i tym samym miał możliwość zapoznania się tymi dokumentami , zwłaszcza iż podczas podpisywania tych dokumentów wbrew twierdzeniom zawartym w jego wyjaśnieniach był trzeźwy. Fakt ten wynika z zeznań świadka A. K. (k. 48) . Ponadto należy wskazać iż z opinii sądu psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 13 stycznia 2015 r. wynika iż u oskarżonego nie stwierdzono choroby psychicznej , upośledzenia umysłowego ani też zespołu psychoorganicznego otepiennego . U oskarżonego rozpoznano osobowość nieprawidłową oraz uzależnienie od alkoholu . Jednak stan psychiczny oskarżonego Ł. K. odnośnie zarzucanego mu czynu nie ograniczał, ani nie zniósł jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem (k. 234-240) . Ponadto należy wskazać iż nie można ustalić jaką kwotę pieniędzy oraz jaki alkohol oskarżony otrzymał w zamian za współudział w popełnieniu tego przestępstwa od współdziałających z nim nieustalonych osób . Należy wskazać iż wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie złożone w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem są wzajemnie sprzeczne oraz zmierzające do pomniejszenia winy oskarżonego .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego Ł. K. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał w całości zeznaniom świadków : J. W. , K. K. (1) , J. G. (2), A. K. i K. K. (2) jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań świadka J. W.– pracownika Urzędu Gminy w J. który dokonywał rejestracji firmy (...) z/s w J. ul. (...) założonej przez oskarżonego Ł. K. wynika iż do jest obowiązków należało przyjmowanie wniosków do wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej . Świadek J. W. stwierdziła iż nie pamięta interesanta o danych Ł. K. jednak z przedłożonych jej dokumentów wynika iż w dniu 19 lutego 2013 r. oskarżony Ł. K. był osobiście w Urzędzie Gminy w J. i złożył wniosek o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Świadek J. W. wskazała iż zawsze potwierdza tożsamość osoby składającej wniosek na podstawie okazanego jej

dowodu osobistego . Następnie osoba składająca wniosek podpisuje w jej obecności i otrzymuje pismo potwierdzające przyjęcie tego wniosku o wpis którego odbiór kwituje przy niej własnoręcznie podpisem (k. 30 v i k. 450).

Z zeznań świadka K. K. (1)– pracownika firmy (...) Sp. z o.o. w O. - Oddział w W. przy ul. (...) wynika iż to on wystawi fakturę (...) dotyczącą sprzedaży samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) NR VIN (...), rok produkcji 2010. Świadek K. K. (1) stwierdził iż nie pamięta szczegółów sprzedaży tego samochodu i nie kojarzy osoby o danych Ł. K. . Świadek K. K. (1) opisał jak w jego firmie wyglądała procedura wydawania samochodów zakupionych przez firmę leasingową , stwierdzając iż zawsze sprawdzał czy przyszedł przelew pieniędzy od firmy leasingowej za dany samochód. Następnie wydawał taki samochód osobie która dysponowała podpisanym protokołem zdawczo-odbiorczym od firmy leasingowej oraz tablicami rejestracyjnymi (86-87 i k. 450 - 451).

Z zeznań świadka J. G. (2)– pracownika firmy (...) Sp. z o.o. w O. - Oddział w W. przy ul. (...) wynika iż to ona dokonywała sprzedaży samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) NR VIN (...), rok produkcji 2010 . Nabywcą tego samochodu była (...) S.A.. Świadek J. G. (2) stwierdziła iż nie wie kto odbierał ten samochód (k. 73v i k. 510).

Z zeznań świadka A. K.– osoby która zajmowała się wnioskiem leasingowym złożonym przez oskarżonego 2013 r. wynika iż oskarżony Ł. K. przyszedł do biura mieszczącego się w CH P. w W. przy ul. (...), sam i był schludnie ubrany i trzeźwy . Następnie po wylegitymowaniu dowodem osobistym stwierdził jego tożsamość . Z zeznań świadka A. K. wynika iż procedura zawarcia umowy leasingowej wygląda w ten sposób że sprzedawca lub klient kontaktuje się z pracownikiem jej biura mailem otrzymuje wniosek podpisany przez klienta , skan dowodu osobistego i (...). Następnie składany jest wniosek o przyznanie leasingu do firmy leasingowej i po otrzymaniu odpowiedzi z firmy leasingowej klient przyjeżdża podpisać umowę (k. 48 i k. 510-511).

Natomiast z zeznań świadka K. K. (2)– pracownika (...) S.A. wynika jakie działania podjął z powodu braku spłat rat leasingowych za samochód marki D. (...) o nr rej. (...) przez (...) K. Ł. z/s w J. ul. (...). Świadek K. K. (2) wskazał iż po nieskutecznych próbach kontaktu listownego i telefonicznego z oskarżonym Ł. K. udał się do jego miejsca zamieszkania , gdzie ustalił iż osoba ta nigdy nie pracowała , nie prowadziła żadnej działalności gospodarczej i ma problemy z nadużywaniem alkoholu . Podczas spotkania z oskarżonym Ł. K. ten twierdził iż ktoś za niego założył tą firmę , a pojazdu nigdy nie widział . Następnie podpisał wezwanie do zwrotu przedmiotu leasingu , jednak samochód ten nie został zwrócony firmie leasingowej (k. 3 i k. 531).

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał pełną wiarę opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 13 stycznia 2015 r. (234-240) jako jasnej , dokładnej i fachowej. Z opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 13 stycznia 2015 r. wynika iż u oskarżonego Ł. K. nie stwierdzono choroby psychicznej , upośledzenia umysłowego ani też zespołu psychoorganicznego otepiennego . U oskarżonego rozpoznano osobowość nieprawidłowa oraz uzależnienie od alkoholu . Jednak stan psychiczny oskarżonego Ł. K. odnośnie zarzucanego mu czynu nie ograniczał, ani nie zniósł jego zdolności rozpoznawania znaczenia czynów i zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony Ł. K. może brać udział w postępowaniu karnym w toku którego jego poczytalność nie budzi wątpliwości.

Sąd dał pełną wiarę sprawozdaniu z przeprowadzonych badań identyfikacyjnych podpisów sporządzonej przez biegłego J. G. (1) w dniu 20 lipca 2014 r. jako dokładnej , logicznej , jasnym i fachowym. Z sprawozdania z przeprowadzonych badań identyfikacyjnych podpisów sporządzonej przez biegłego J. G. (1) wynika że podpisy o brzmieniu (...) na Umowie Leasingu Operacyjnego nr (...) z dnia 04 marca 2013 r. , Harmonogramie Finansowym do Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...) z dnia 04 marca 2013 r., Protokole zdawczo-odbiorczym do Umowy Leasingu

Operacyjnego nr (...) z dnia 04 marca 2013 r., wniosku leasingu operacyjnego nr (...) zostały nakreślone przez oskarżonego Ł. K. , którego wzory podpisów przedstawiono do ekspertyzy grafognostycznej (k. 113-123) .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 286 § 1 k.k. stanowi , że karze podlega kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Przedmiotem ochrony są wskazanym w tym przepisie są prawa majątkowe. Treść art. 286 § 1 k.k. określa odpowiedzialność za oszustwo, którym według tego przepisu jest motywowane celem korzyści majątkowej doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie jej w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranej czynności. Istota tego przestępstwa polega więc na posłużeniu się fałszem jako czynnikiem sprawczym, który ma doprowadzić pokrzywdzonego do podjęcia niekorzystnej decyzji majątkowej.

„Wprowadzenie w błąd” polega na tym, iż sprawca własnymi podstępными zabiegami doprowadza pokrzywdzonego do mylnego wyobrażenia o określonym stanie rzeczy (np. co do wartości przedmiotu, cech sprzedawanego lub nabywanego towaru, możliwości uzyskania korzyści z zawartej transakcji itp.). Ta postać oszustwa nazywana jest „oszustwem czynnym. Natomiast „wyzyskanie błędu” - to celowe skorzystanie z mylnego wyobrażenia o wartości rzeczy, skutkach transakcji itp., w jakim znajduje się pokrzywdzony. Tę formę oszukańczego zachowania nazywa się niekiedy „oszustwem biernym”, co jednak nie jest ściśle, gdyż sprawca musi przejawiać określoną aktywność, aby wyzyskać błąd pokrzywdzonego. Przedmiotem wykonawczym oszustwa jest mienie w znaczeniu szerokim obejmującym zarówno uszczerbek majątkowy (damnum emergens), jak i utracone korzyści (lucrum cessans), jeżeli są następstwem niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego. (za Komentarz do art.286 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) .

Przestępstwo oszustwa ma charakter materialny, przy czym skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem własnym lub cudzym przez osobę wprowadzoną w błąd lub której błąd został przez sprawcę wyzyskany. Dopóki takie rozporządzenie nie nastąpi, a sprawca podejmie oszukańcze zabiegi mające na celu jego uzyskanie, można mówić jedynie o usiłowaniu, a nie o dokonaniu oszustwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 1999 r., V KKN 513/97, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 6). Oszustwo jest przestępstwem kierunkowym, w którym celem działania sprawcy jest uzyskanie szeroko pojętej korzyści majątkowej , która może polegać zarówno na uzyskaniu zysku (zwiększeniu aktywów), jak i na zmniejszeniu pasywów.

Natomiast przepis art. 64 § 1 k.k. stanowi iż jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. W ujęciu art. 64 § 1 k.k. recydywa szczególna w typie podstawowym zachodzi, gdy sprawca, skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary, umyślnie popełnia przestępstwo podobne do tego, za które był już skazany. Treść tego przepisu nie pozostawia żadnej wątpliwości, że podstawą zakwalifikowania czynu jako popełnionego w warunkach recydywy szczególnej nie może być skazanie za przestępstwo nieumyślne, ale może to być przestępstwo z winy kombinowanej umyślno-nieumyślnej, w którym czyn zabroniony popełniony jest umyślnie

a nieумыślność dotyczy jedynie jego następstwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2002 r., V KKN 404/01, Orz. Prok. i Pr. 2003, nr 3).

W powyższej sprawie oskarżony Ł. K. wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. . Oskarżony Ł. K. w dniu 04 marca 2013 r. w W. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej , wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami , doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 135.999,99 zł . Działanie oskarżonego Ł. K. polegało na tym iż imieniu założonego w tym celu przez oskarżonego podmiotu gospodarczego pod firmą (...) z/s w J. ul. (...) , który nigdy nie rozpoczął prowadzenia faktycznej działalności gospodarczej , zawarł z (...) S.A. umowę leasingu samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) NR VIN (...) , rok produkcji 2010 o wartości 135.999,99 zł . Następnie oskarżony Ł. K. we współdziałaniu z nieustalonymi osobami po podpisaniu w dniu 14 marca 2013 r. Protokół zdawczo – odbiorczy do Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...) umożliwił odebranie tego samochodu będącego przedmiotem leasingu , wprowadzając w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków w/w umowy . Podnieść należy iż oskarżony Ł. K. przekazała tym współdziałającym z nim nieustalonym osobą dokumenty w postaci Protokołu zdawczo – odbiorczy do Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...) (k. 64) , dowodu rejestracyjnego nr (...) oraz tablic rejestracyjnych o wyróżniku (...) , które umożliwiały odbiór samochód marki D. (...) o nr rej. (...) NR VIN (...) , rok produkcji 2010 o wartości 135.999,99 zł otrzymując za to alkohol i nieustaloną kwotę pieniędzy . Należy wskazać iż oskarżony Ł. K. nie prowadził żadnej działalności gospodarczej a założenie przez niego firmy (...) z/s w J. ul. (...) miała wyłącznie na celu umożliwienie zawarcia z (...) S.A. umowy leasingu tego samochodu . Oskarżony Ł. K. nie posiadał żadnych środków pieniężnych na spłatę miesięcznych rat leasingowych w kwocie 1668,92 zł płatnych przez 83 miesiące , zaś kwota 27200 zł z tytułu została wpłacona przez współdziałające z nim nieustalone osoby celem umożliwienia odbioru tego samochodu . Fakt ten wynika z zeznań świadka A. K. (k. 48) , J. W. (k. 30 v i k. 450) i opinii biegłego zakresu badania dokumentów J. G. (1) (k. 113-123) . Należy wskazać iż z zeznań świadka A. K. osoby która zajmowała się formalnościami związanymi z wnioskami leasingowymi złożonymi przez oskarżonego wynika iż oskarżony Ł. K. przyszedł do biura mieszczącego się w CH P. w W. przy ul. (...) , sam i był schludnie ubrany i trzeźwy . Następnie po wylegitymowaniu dowodem osobistym stwierdził jego tożsamość (k. 48) . Należy ponadto ponownie zauważyć iż oskarżony Ł. K. był w biurze pośrednictwa leasingowego mieszczącym się w CH P. w W. przy ul. (...) co najmniej 3 razy w dniu 28 lutego 2013 r. (gdy złożył wnioski o zawarcie umowy leasingu operacyjnego dotyczącego samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) NR VIN (...) z (...) S.A. we W. – k. 59-61 i k. 62) , w dniu 08 marca 2013 r. (gdy podpisał Umowę Leasingu Operacyjnego nr (...) - k. 56-58 oraz Harmonogramu (...) do Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...) - k. 63) oraz w dniu 14 marca 2013 r. (gdy podpisał Protokół zdawczo – odbiorczy do Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...) – k. 64) . Fakt ten wynika wprost z sprawozdania z przeprowadzonych badań identyfikacyjnych podpisów z dnia 20 lipca 2014 r. sporządzonej przez biegłego z zakresu badania dokumentów J. G. (1) który stwierdził że podpisy o brzmieniu (...) na Umowie Leasingu Operacyjnego nr (...) z dnia 04 marca 2013 r. , Harmonogramie Finansowym do Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...) z dnia 04 marca 2013 r., Protokole zdawczo-odbiorczym do Umowy Leasingu Operacyjnego nr (...) z dnia 04 marca 2013 r., wniosku leasingu operacyjnego nr (...) zostały nakreślone przez oskarżonego Ł. K. , którego wzory podpisów przedstawiono do ekspertyzy grafonostycznej (k. 113-123) .

Należy zauważyć iż niekorzystne rozporządzenie mieniem to pojęcie szersze niż od terminów „szkoda” i „strata”, a powstanie szkody w mieniu nie jest warunkiem koniecznym uznania rozporządzenia mieniem za niekorzystne (pro postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2001 r. V KKN 96/99) . Ponadto należy podnieść iż ustawowe znamię , stanowiące skutek przestępstwa oszustwa określonego w art. 286 § 1 k.k. , wypełnione zostaje wtedy , gdy sprawca , działając w sposób opisany w tym przepisie , doprowadza inną osobę do rozporządzenia mieniem , w wyniku którego dochodzi do pogorszenia sytuacji majątkowej pokrzywdzonego . Przyjęcie , iż rozporządzenie mieniem miało charakter niekorzystny , nie stoi na przeszkodzie wypełnienia świadczenia wzajemnego przez sprawcę (pro wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 29 stycznia 2001 r.) . Dla oceny , czy rozporządzenie mieniem było niekorzystne , istotne jest jedynie to , czy w jego wyniku doszło do ogólnego pogorszenia sytuacji majątkowej pokrzywdzonego lub zwiększenia ryzyka po stronie pokrzywdzonego (pro wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2000 r. V KKN 267/00 ; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2000 r. , III KKN 86/89) . Należy podnieść iż przepis art. 286 § 1 k.k. mówi , że skutkiem opisanego w nim zachowania musi być doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego

rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem. O niekorzystnym rozporządzeniu mieniem można by było mówić wówczas, gdy na skutek oszukańczych zabiegów spadkobierca zostałby pozbawiony należnego mu przysporzenia (tak wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu sygn. akt II AKa 105/15z dnia 13 maja 2015 r. LEX nr 1747305) . Niewątpliwym jest iż zachowanie oskarżonego Ł. K. spełniło te przesłanki gdyż na skutek oszukańczych zabiegów doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 135.999,99 zł .

Wyrokiem z dnia 12 czerwca 2006 r. sygn. akt. II K 75/06 Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny skazał oskarżonego Ł. K. za czyn z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności (k. 489) . Oskarżony Ł. K. odbywał karę pozbawienia wolności orzeczoną tym wyrokiem między innymi w okresie od 03 września 2007 r. do 24 kwietnia 2009 r. (k. 489) . Oskarżony Ł. K. był więc skazany za przestępstwa umyślne z art. 280 § 1 k.k. na karę pozbawienia wolności i popełnili w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. - podobne do przestępstw za które byli skazani .

Tym samym wina oskarżonego Ł. K. co do popełnienia przez niego czynu z art. 286 § 1 w zw. z art. 64 § 1 k.k. nie budzi wątpliwości .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego Ł. K. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego Ł. K. czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonych dobra oraz okoliczności działania oskarżonych . Oskarżony Ł. K. naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest cudze mienie . Za okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt , iż oskarżony Ł. K. był wielokrotnie karany i odpowiadał w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. (k. 441 i k. 489) .

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia żadnych okoliczności łagodzących wobec oskarżonego Ł. K. .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu Ł. K. za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na podstawie art. 286 § 1 k.k. karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności .

Orzeczone wobec oskarżonego Ł. K. kara 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać ich w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ rola i sposób działania oskarżonego Ł. K. podczas popełnienia zarzucanego mu czynu . Zawieszenie w powyższym przypadku kary pozbawienia wolności przy zastosowania przepisu art. 4 § 1 k.k. nie spełniłoby funkcji prewencji indywidualnej , ani wychowawczej w stosunku do tego oskarżonego. Ponadto oskarżony Ł. K. odpowiadał w warunkach wskazanych w art. 64 § 1 k.k. co miało wpływ na wymiar kary pozbawienia wolności. Należy zauważyć iż tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego Ł. K. do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego Ł. K. funkcję represyjną .

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd nałożył na oskarżonego Ł. K. obowiązek częściowego naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz (...) S.A. w W. kwoty 10000 zł (dziesięć tysięcy złotych) . Nałożenie na oskarżonego obowiązku częściowego naprawienia szkody ma zrealizować wobec nich cele wychowawcze i powstrzymać ich od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata B. B. (2) kwotę 929,88 zł (dziewięćset dwadzieścia dziewięć złotych osiemdziesiąt osiem groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego Ł. K. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu w postępowaniu sądowym .

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata R. J. kwotę 369 zł (trzysta sześćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego Ł. K. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu w postępowaniu przygotowawczym .

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego Ł. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę dochody oskarżonego i fakt że odbywa on obecnie karę pozbawienia wolności .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.